EBÛ SA’ÎD BİN EL-A’RABÎ

Evliyânın büyüklerinden. İsmi, Ahmed bin Muhammed bin Ziyâd Basrî’dir. Basralı olup Mekke’de ikâmet ederdi. Cüneyd-i Bağdadî, Amr bin Osman, Ebü’l-Hasen Nûri ve birçok âlimin sohbetinde bulundu. Tasavvuf ve fıkıha dâir birçok kitap yazmıştır. 341 (m. 952) senesinde Mekke’de vefât etti.

Ebû Sa’îd bin A’rabî’nin rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte, Peygamber efendimiz (aleyhisselâm), “Ey mü’minler! Eshâbıma kötü söz söylemeyiniz Allahü teâlâya yemîn ederim ki, sizden biriniz Uhud dağı kadar altın sadaka verse, bu sadakanın sevâbı Eshâbımdan birisinin iki avuç hurma sadakasının fazîletine ulaşamaz. Hattâ bunun yarısına da ulaşamaz.”buyurdu.

Ebû Sa’îd bin A’rabî buyurdu ki: “Eğer ârife, devamlı dünyâda kalacaksın denilseydi, üzüntüsünden ölürdü. Cennet ehli için de, sizler Cennetten çıkacaksınız denilseydi, onlar da üzüntülerinden ölürlerdi.”

“Dünyâ, bir an önce oradan çıkmakla güzel, Cennet onu istemek ve orada devamlı kalmakla güzel olur.”

“Bütün vakitler Allahü teâlânındır. En iyi vakit, Allahü teâlânın râzı olduğu vakittir.”

“Hüsranda kalanların en kötü durumda olanı, yaptığı iyi amelleri halka gösteren ve şahdamarından daha yakın olan Allahü teâlânın huzûruna, kötü amellerle çıkandır.”

“Nefsin ile meşgûl olman, seni Allahü teâlâya ibâdetten alı koyar. Dünyâya olan merakın ise, seni âhıret merakından uzaklaştırır.”

“Tasavvufun tamamı boş şeylerden uzaklaşmak, Ma’rifetin tamamı ise cehâletini itiraf etmektir.”

“Allahü teâlâ, dostlarının bazı ahlâkını düşmanlarına vermiştir. O ahlâk ile Allah dostlarına yardım ederler, o sebeb ile Allah dostları da rahat ederler.”

“Fakirliğin ahlâkı, bir şeyi olduğu zaman onunla sevinmek, bir şeyi olmadığı zaman da ona sabretmektir.”

“Allahü teâlâ ni’meti, ma’rifet için sebeb kıldı. İhsânı da, ibâdet için sebeb kıldı. Rahmetini de, tövbeye sebeb kıldı. Tövbeyi de, günahların affolmasına sebeb kıldı.”

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 428

2) Hilyet-ül-evliyâ cild-10, sh. 375

3) Risâle-i Kuşeyrî sh. 164

4) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 137

5) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 353

6) Tezkiret-ül-huffâz cild-3, sh. 852

7) El-Bidâye ven-nihâye cild-11, sh. 226

8) Nefehat-ül-üns sh. 266